

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/1006/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4213223029
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Doležajová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4213223029.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľa: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, proti odporkyni: D. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom X., H. XXX/XXX, o zaplatenie 678,88 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 02. 07. 2014 č.k. 8C/8/2014-48, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa od odporkyne domáhal zaplatenia sumy 678,88 eura s 9,5 % ročným úrokom z omeškania od 24. 07. 2011 do zaplatenia z titulu nesplateného úveru. Odporkyni náhradu trov konania nepriznal.

Z hľadiska skutkového stavu vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že medzi navrhovateľom a odporkyňou vznikol záväzkovo-právny vzťah titulom úverovej zmluvy uzatvorenej účastníkmi konania dňa 28. 01. 2010, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporkyni úver vo výške 957,05 eura, podľa splátkového kalendára odporkyňa navrhovateľovi z čerpaných peňažných prostriedkov uhradila sumu 1.269,02 eura a navrhovateľ si v konaní z titulu poskytnutého úveru uplatňuje nárok na zaplatenie sumy 678,88 eura. Z charakteru zmluvného vzťahu vyvodil, že úverová zmluva je zmluvou spotrebiteľskou, odporkyňa má v zmluvnom vzťahu postavenie spotrebiteľky v zmysle § 52 ods. 4 OZ, a preto v záujme zabezpečenia ochrany spotrebiteľa podrobil predmetnú zmluvu súdnej kontrole z pohľadu naplnenia podmienok jej platnosti. Poukázal na to, že úverová zmluva je písaná vo forme tlačiva, ktoré je jednoznačne nad všetku pochybnosť vypracované a koncipované navrhovateľom, pričom odporkyňa ako účastníčka tohto zmluvného vzťahu nemala možnosť obsah zmluvných podmienok meniť, ani do nich žiadnym zásadným spôsobom zasiahnuť. Konštatoval, že zmluvné dojednanie, týkajúce sa revolvingového úveru napĺňa pojmové znaky neprijateľnej podmienky definovanej v ust. § 53 ods. 1 OZ, a preto je v zmysle § 53 ods. 5 OZ neplatné. Poukázal tiež na to, že navrhovateľ na základe zmluvy o revolvingovom úvere poskytol odporkyni úver v inej výške, ako je uvedené v bode 6 zmluvy a že zmluva o revolvingovom úvere musí obsahovať v zmysle § 4 ods. 1, 3 Zákona o spotrebiteľských úveroch, okrem všeobecných náležitostí, najmä sumu, počet a termín splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, cenu poskytnutej služby, adresu predávajúceho, spotrebiteľa, RPMN, výpočet nákladov, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu RPMN, sankcie za porušenie zmluvy, ako i práva a povinnosti spotrebiteľa podľa § 7 tohto zákona. Ďalej poznamenal, že pre platnosť zmluvy sa vyžaduje naplnenie i základných náležitostí právneho úkonu ustanovených v § 37 ods. 1 OZ, týkajúcich sa vôle, kedy zmluva musí byť uzavretá slobodne a vážne, ako i prejavu vôle, t.j. musí byť určitá a zrozumiteľná, inak je absolútne neplatná s tým, že pred jej uzavretím musí byť spotrebiteľ písomne oboznámený so zmluvnými podmienkami podľa § 4 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Určenie ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej len „RPMN“) vo výške 68,88 % a následne vo výške 58,73 % označil za rozporné s dobrými mravmi, keďže zmluva nie je jasná a zrozumiteľná a nie je ani v súlade s príslušnými ustanoveniami Zákona o

spotrebiteľských úveroch. Dospel preto k záveru, že zmluva o revolvingovom úvere je neplatná, z ktorého dôvodu odporkyňa sa čerpaním peňažných prostriedkov na úkor navrhovateľa bezdôvodne obohatila, keď získala majetkový prospech z právneho dôvodu, ktorý odpadol v zmysle § 451 ods. 2 OZ. Odporkyňa tak vznikla povinnosť navrhovateľovi vrátiť všetko, čo na základe neplatnej zmluvy dostala, v súlade s § 457 OZ. Za situácie, že odporkyňa od navrhovateľa dostala úver vo výške 957,05 eura a uhradila mu sumu 1.269,02 eura, návrh ako nedôvodný zamietol, pretože odporkyňa navrhovateľovi uhradila viac, ako od neho dostala a to o 311,97 eura. Rozhodnutie o trovách konania založil na ust. § 142 ods. 1 OSP a v konaní úspešnej odporkyni náhradu trov konania nepriznal, pretože jej žiadne nevznikli.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, domáhajúc sa ním jeho zmeny a priznania mu uplatnenej pohľadávky v celom rozsahu, alternatívne jeho zrušenia a vrátenia vecí súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Prioritne vytkol prvostupňovému súdu, že zdôvodnenie jeho rozsudku odporuje ust. § 157 ods. 2 OSP, podľa ktorého súd má v rozsudku uviesť svoje skutkové závery a následne právne posúdenie, čo však súd prvého stupňa nedodržel. Jeho závery o neprijateľnej podmienke sú tak nepreskúmateľné nielen po stránke skutkovej, ale aj po stránke právnej, keďže z napadnutého rozsudku nevyplýva, v čom by dojednanie o revolvingovom úvere malo spôsobovať nerovnováhu v postavení strán, na základe ktorého zákonného ustanovenia súd dospel k svojmu záveru, akým spôsobom aplikoval nejaké zákonné ustanovenie, z ktorého pravdepodobne pri svojom závere vychádzal. Okrem toho uviedol, že samotné tvrdenie súdu, podľa ktorého zmluvné dojednanie, týkajúce sa revolvingového úveru, má predstavovať neprijateľnú podmienku, odporuje nielen § 53 OZ, ale aj podstate daného inštitútu, keď zmyslom neprijateľnej podmienky je odstrániť zo zmluvného vzťahu to, čo by malo spôsobovať značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a teda zmyslom je, aby zmluvný vzťah medzi spotrebiteľom a dodávateľom trval naďalej, ale bez existencie neprijateľnej podmienky. V tejto súvislosti poukázal na to, že zákonodarca v § 53 OZ výslovne určil, že predmet plnenia a cena tohto plnenia nie sú neprijateľnými podmienkami, pretože ide o základné prvky, pre ktoré vzniká každý spotrebiteľský vzťah, z ktorého dôvodu závery súdu prvého stupňa nielen odporujú zákonnej úprave, ale aj popierajú ratio legis úpravy neprijateľnej podmienky. Poznamenal tiež, že z napadnutého rozsudku nie je zjavné a preskúmateľné, v čom nemá byť zmluva v súlade s náležitosťami podľa zák. č. 258/2001 Z.z. a v čom má byť nejasná a nezrozumiteľná. Navyše pokiaľ súd prvého stupňa uviedol, že výška RPMN určená ako 68,88 % a potom vo výške 58,73 % má byť v rozpore s dobrými mravmi, pri týchto svojich záveroch nerešpektoval ani len to, k čomu sa dané údaje vzťahujú, pričom prvý údaj vyjadruje RPMN po poskytnutí úveru a druhý údaj RPMN v prípade poskytnutia revolvingu, ktoré údaje je potrebné uvádzať na to, aby bola splnená požiadavka zákona. Okrem toho pri posudzovaní, či RPMN je v rozpore s dobrými mravmi, súd prvého stupňa nevychádzal z príslušnej právnej normy, keďže výška odplaty za spotrebiteľský úver v čase, kedy došlo k uzatvoreniu zmluvy o revolvingovom úvere, bola zákonom výslovne regulovaná tak, že bolo stanovené maximálne obmedzenie jej výšky. Opierajúc sa o ust. § 53 ods. 6 OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, ako i ust. § 3 ods. 10 a 11 zák. č. 258/2001 Z.z. argumentoval, že maximálna výška odplaty za rovnaký spotrebiteľský úver, ako bol poskytnutý v danom prípade, bola 77,76 %, a preto výška odplaty uvedená v zmluve o revolvingovom úvere neprevyšuje túto maximálnu odplatu, akú právna úprava relevantná v čase jej uzavretia pripúšťala, a preto je v súlade s platnou právnou úpravou. Je tak vylúčené, aby výška odplaty bola v rozpore s dobrými mravmi, keďže osobitná úprava maximálne prípustnej výšky odplaty má aplikačnú prednosť pred všeobecnou úpravou. Taktiež napadol nesprávny záver súdu prvého stupňa o tom, že odporkyňa bol poskytnutý úver v inej výške, ako je uvedené v zmluve a v tomto smere dôvodil, že na základe zmluvy o revolvingovom úvere bol odporkyňa poskytnutý úver vo výške 1.062,21 eura za súčasného uzatvorenia dohody účastníkmi konania o poskytnutí služby, na základe ktorej navrhovateľ sa zaviazal poskytnúť odporkyňa odklad splatnosti troch splátok úveru a odporkyňa sa zaviazala uhradiť za to odplatu vo výške 105,16 eura. Pohľadávka na vyplatenie úveru bola tak započítaná oproti pohľadávke navrhovateľa na zaplatenie odplaty podľa dohody o poskytnutí služby a výsledný rozdiel vo výške 957,05 eura bol vyplatený na účet odporkyne. Mal za to, že započítanie je rovnaký spôsob splnenia pohľadávky, ako je jej splnenie napr. platením na účet, v hotovosti a pod., je len nahradením dvoch úkonov jedným, pričom je irelevantné z hľadiska konečného výsledku, či by odporkyňa hneď po tom, ako obdrží sumu úveru, uhradila dohodnutú odplatu na jeho účet. Súd prvého stupňa sa však obsahom zmluvy z tohto pohľadu nezaoberal a jeho skutkové závery preto označil za predčasné. Uzavrel, že závery súdu o neplatnosti uzavretej zmluvy o revolvingovom úvere sú nielen nepreskúmateľné, ale vyplývajú z nesprávneho právneho posúdenia, ako aj z nedostatočného vykonania, dokazovania a nemajú oporu v žiadnom ustanovení zákona platného v čase uzavretia zmluvy.

Odporkyňa sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadrila.

Odvolaací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP) prejednal odvolanie navrhovateľa bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že jeho odvolanie je dôvodné.

V tomto konaní sa navrhovateľ svojim návrhom voči odporkyňa domáha uloženia jej povinnosti zaplatiť mu sumu 678,88 eura s 9,5 % ročným úrokom z omeškania od 24. 07. 2011 do zaplatenia ako nesplateného úveru v súvislosti s porušením povinnosti odporkyne vyplývajúcej jej zo zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 28. 01. 2010.

V prejednávanej veci z obsahu spisu vyplýva, že účastníci konania uzatvorili dňa 28. 01. 2010 Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8400027157, na základe ktorej navrhovateľ ako veriteľ poskytol odporkyni ako dlžníčke úver vo výške 1.062,21 eura pri celkových nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom vo výške 885,61 eura, ročnej úrokovej sadzbe úveru 68,88 % a RPMN za úver vo výške 48,96 %. Poskytnutá čiastka revolvingu činila 525,92 eura, zmluvná odmena za poskytnutie revolvingu 642,77 eura, ročná úroková sadzba revolvingu 67,56 % a predpokladaná RPMN úveru pri poskytnutí revolvingu 55,41 %. Poskytnutý úver sa odporkyňa zaviazala zaplatiť v 30-tich mesačných splátkach po 64,93 eura vždy do 19. dňa v mesiaci. Podaním zo dňa 03. 07. 2011 navrhovateľ oznámil odporkyni, že je v omeškaní s úhradou splátok č. 14, 15, 16, ktoré bola povinná uhrádzať na základe predmetnej zmluvy o revolvingovom úvere, pričom suma omeškaných splátok predstavuje 194,79 eura, a preto po uplynutí 15 dní od doručenia oznámenia sa stávajú splatnými všetky záväzky zo zmluvy. Podľa karty klienta navrhovateľ vyplatil odporkyni z titulu označenej zmluvy o revolvingovom úvere sumu 957,05 eura a odporkyňa mu za obdobie od 19. 03. 2010 do 19. 10. 2011 splatila 1.269,02 eura. Ani navrhovateľ v tomto konaní nespochybňuje, že ide o zmluvu spotrebiteľskú charakterizovanú najmä tým, že pre spotrebiteľa sú vopred pripravené jej podmienky a nie je vytvorený priestor na dojednanie jej obsahu alebo zmeny obsahu pred uzatvorením zmluvy. Bolo preto potrebné na takto založený právny vzťah účastníkov konania aplikovať právne normy spotrebiteľského práva a to najmä ustanovenia Občianskeho zákonníka (§ 52 a nasl.) o spotrebiteľských zmluvách v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, ako i osobitné predpisy a to najmä Zákon o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. a Zákon o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Z.z., oba v zneniach účinných v čase uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere.

V nadväznosti na označenú zákonnú úpravu je potrebné osobitne zdôrazniť, že jednou z charakteristických čŕt spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľné podmienky, t.j. ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, ako to zakotvuje ust. § 53 ods. 1 OZ. Toto ustanovenie tak poskytuje širšiu súdnu ochranu spotrebiteľovi aj vo vzťahu k jednotlivým ujednaniam zmluvy i v prípade, že tieto sú súčasťou všeobecných obchodných podmienok, ktoré tvoria osobitnú súčasť zmluvy alebo sú zakomponované priamo v zmluve samotnej. Ide predovšetkým o podmienky, ktoré neúmerne poškodzujú spotrebiteľa, sú neprimerané a nečestné. Takéto podmienky zákon sankcionuje ich absolútnou neplatnosťou, okrem podmienok týkajúcich sa predmetu plnenia alebo ceny plnenia. Znamená to, že neprijateľnosť zmluvnej podmienky spôsobuje absolútnu neplatnosť zmluvy len v tejto časti, nie však absolútnu neplatnosť zmluvy ako celku, pokiaľ samozrejme táto spĺňa všeobecné náležitosti právneho úkonu upraveného v I. časti 4 Hlavy Občianskeho zákonníka (§ 34 a nasl.), ako i formu a náležitosti vyžadované zákonom pre jej platnosť. Navyiac z ust. § 54 ods. 1, 2 OZ vyplýva, že zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa, pričom spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 221 ods. 1 OSP, odvolaací súd skúmal, či konanie v predmetnej veci takouto vadou netrpí. Osobitne sa zamerlal na skúmanie, či v konaní (ne)došlo k odňatiu možnosti účastníkov konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f/ OSP), pod ktorou treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Táto vada konania znamená porušenie základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces, ktoré právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej

republiky, okrem zákonov aj čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami účastníka konania, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre (limity) zákonného rozhodnutia, pričom štruktúra odôvodnenia súdneho rozhodnutia je rámcovo upravená v § 157 ods. 2 OSP. Výkladom tohto ustanovenia treba dospieť k záveru, že s tam uvedenými požiadavkami je v rozpore nielen úplný, či čiastočný nedostatok (absencia) dôvodov rozhodnutia, ale napr. aj existencia extrémneho nesúladu medzi právnymi závermi súdu a jeho skutkovými zisteniami, resp. prípad, keď právne závery zo skutkových zistení pri žiadnej nožnej interpretácii nevyplývajú, a napokon tiež len všeobecné súhrnné zistenia bez špecifikácie jednotlivých dôkazov, z ktorých mali byť vyvodené. Právo (účastníka) a povinnosť (súdu) na náležité odôvodnenie súdneho rozhodnutia vyplýva z potreby transparentnosti služby spravodlivosti, ktorá je esenciálnou náležitosťou každého jurisdikčného aktu (rozhodnutia). Účelom odôvodnenia rozhodnutia je totiž preukázať jeho správnosť, logicky, vnútorne kompaktné a neprotirečivo vysvetliť myšlienkový postup súdu vedúci k rozhodnutiu i s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Niet v ňom miesta pre dohady a domnienky. Súčasne je i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní súdnych rozhodnutí, ktoré preto musia byť preskúmateľné. V opačnom prípade sa účastníkovi odníma možnosť konať pred súdom pre porušenie procesných ustanovení upravujúcich postup súdu v občianskom súdnom konaní, a teda i porušuje právo na spravodlivé súdne konanie.

V posudzovanej veci však napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa tieto požiadavky nespĺňa. Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie založil na závere o absolútnej neplatnosti zmluvy o revolvingovom úvere dôvodiac, že táto zmluva nie je jasná a zrozumiteľná a nie je v súlade s príslušnými ustanoveniami Zákona o spotrebiteľských úveroch. V tejto súvislosti argumentoval, že zmluvné dojednanie, týkajúce sa revolvingového úveru, napĺňa pojmové znaky neprijateľnej podmienky definovanej v ust. § 53 ods. 1 OZ, a preto je neplatné. Poukázal na ust. § 4 ods. 1, 3 Zákona o spotrebiteľských úveroch, ktoré definuje, čo musí zmluva o revolvingovom úvere obsahovať a tiež uviedol, že výška RPMN určená v zmluve je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 3 OZ. Takýto jeho záver je však nenáležitý, keď nemá oporu v zistenom skutkovom stave a zo strany prvostupňového súdu nie je podporený dostatočne ani argumentačne po právnej stránke, ako na to dôvodne v odvolaní poukazuje i navrhovateľ. V tomto smere uvádzané úvahy prvostupňového súdu sú nielenže nepostačujúce, ale i vzájomne rozporné. Súd prvého stupňa totiž na jednej strane vyvodil jej absolútnu neplatnosť pre nejasnosť zmluvy a nezrozumiteľnosť, ako aj nesúlad s príslušnými už citovanými ustanoveniami Zákona o spotrebiteľských úveroch, ktoré bližšie nekonkretizoval a nepodporil skutkovými zisteniami, okrem zmienky o RPMN, ktorú označil za rozpornú s dobrými mravmi. Navyiac vo vzťahu k súdom prvého stupňa uvádzaným „citovaným“ ustanoveniam Zákona o spotrebiteľských úveroch je potrebné uviesť, že citoval len ust. § 2 písm. b/ a § 3 ods. 1, 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, ktoré poskytujú všeobecnú charakteristiku, čo sa považuje za spotrebiteľský úver, kto je veriteľom a kto spotrebiteľom, ktoré skutočnosti ani neboli medzi účastníkmi sporné. Na druhej strane súd prvého stupňa tiež konštatoval, že zmluvné dojednanie, týkajúce sa revolvingového úveru, napĺňa pojmové znaky neprijateľnej podmienky definovanej v ust. § 53 ods. 1 OZ, čo za situácie absolútnej neplatnosti zmluvy pre neurčitosť a nezrozumiteľnosť je kontraproduktívne. Súdom prvého stupňa predkladané dôvody vedúce k záveru o absolútnej neplatnosti zmluvy ako celku sú tak bez opory v skutkových zisteniach, bez vykonania ich hodnotenia v kontexte i s ďalšími faktormi, na ktoré poukazuje i navrhovateľ vo svojom odvolaní, a bez náležitého právneho posúdenia. Tento prístup súdu prvého stupňa sa preto javí nielen ako neprípustne zjednodušujúci, ale najmä nezodpovedajúci príslušným ustanoveniam o súdnej ochrane, kam patrí aj zákonná požiadavka na náležitosti odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia ako výklad myšlienkového postupu súdu má totiž spĺňať požiadavku, aby bol účastníkom konania objektívnym, zrozumiteľným a presvedčivým, t.j. aby bolo z neho možné preskúmať správnosť postupu súdu a zároveň získať aj odpoveď na právne a skutkovo relevantné otázky, súvisiace s predmetom súdnej ochrany. Ak rozhodnutie takéto odôvodnenie neobsahuje, potom je nezrozumiteľné a nepreskúmateľné, čím došlo k porušeniu procesných ustanovení upravujúcich postup súdu v občianskom súdnom konaní. Námiетка navrhovateľa, že postupom súdu prvého stupňa mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, je preto plne dôvodná.

I napriek tomu, že súd prvého stupňa zaťažil konanie vadou v zmysle § 221 ods. 1 písm. f/ OSP, ktorá má za následok bez ďalšieho zrušenie rozhodnutia súdu prvého stupňa, odvolací súd považuje za potrebné

poznamenat', že v danom prípade, pokiaľ zmluva o úvere posudzovaná v tomto konaní spĺňa všeobecné náležitosti právneho úkonu upravené v I. časti 4 Hlavy OZ, ako i náležitosti podľa zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase jej uzatvorenia, absencia ktorých je sankcionovaná neplatnosťou zmluvy, je uzatvorená platne a následne sa otvára priestor pre tzv. súdnu kontrolu jej zmluvných podmienok z hľadiska ich prijateľnosti ako zmluvy spotrebiteľskej v nadväznosti na jednotlivé dojednania, z ktorých navrhovateľ vyvodzuje v tomto konaní uplatnený nárok voči odporkyni. V tomto smere je potrebné vychádzať zo špecifikácie uplatnenej pohľadávky, ktorú navrhovateľ doručil súdu prvého stupňa dňa 29. 05. 2014 (č.l. 30 spisu), podľa ktorej žalovaná suma pozostáva z neuhradenej istiny vo výške 383,68 eura (10 splátok po 64,93 eura + časť splátky vo výške 29,58 eura) a úrokov vo výške 295,20 eura. S ohľadom na takto špecifikovaný nárok navrhovateľa bude preto povinnosťou súdu posúdiť dôvodnosť navrhovateľom označených jednotlivých čiastkových plnení z hľadiska ich právneho základu, ako i uplatnenej výšky. V tomto smere bude preto potrebné doplniť dokazovanie a po ich vyhodnotení skúmať i prijateľnosť jednotlivých zmluvných podmienok, z ktorých navrhovateľ svoj nárok vyvodzuje.

Odvolací súd nad rámec odvolacieho prieskumu ďalej uvádza, že navrhovateľ použil vo svojom odvolaní právnu argumentáciu, ktorá v prípade jej správnosti má podstatný význam pre rozhodnutie vo veci samej, týkajúcu sa otázky, čo je cena úveru, čo je RPMN, t.j. čo je cena plnenia a či tieto položky s poukazom na ust. § 53 ods. 1 OZ je možné považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku. V tejto súvislosti preto odvolací súd dodáva, že úrok je čiastka, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi ako odmenu za požičanie finančných prostriedkov a je základnou náležitosťou zmluvy o úvere. RPMN odzrkadľuje všetky náklady spojené so zriadením a vedením úveru (okrem úrokovej sadzby, ktorá je len ukazovateľom ceny požičaných finančných prostriedkov) a všetky ostatné poplatky a náklady, ktoré sú potrebné na získanie úveru. Pre správne posúdenie prejednávanej veci je preto potrebné jednoznačne ustáliť, čo je cena úveru, ako sa tvorí a z čoho je tvorená celková cena úveru, t.j. celková čiastka, ktorú klient zaplatí za požičané finančné prostriedky za celú dobu trvania úveru. Až na základe týchto jednoznačne vyriešených základných otázok je možné posúdiť, či v prípade úroku a RPMN sa jedná o zmluvnú podmienku, neprijateľnosť ktorej je možné vysloviť samostatným výrokom rozsudku v zmysle § 53 ods. 1 OZ, alebo ide o cenu plnenia, ktorej primeranosť je možné posúdiť len v zmysle ust. § 39 OZ, t.j. či dohodnutá výška plnenia je neprimeraná, je v rozpore s dobrými mravmi, a preto jej nemožno priznať súdnu ochranu.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 písm. f) OSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 OSP). V ďalšom konaní bude úlohou súdu prvého stupňa, zaoberajúc sa vecou v naznačenom smere doplniť dokazovanie v potrebnom rozsahu a po vykonaní dôkazov v intenciách § 132 OSP vo veci opätovne rozhodnúť, pričom svoje rozhodnutie i náležite odôvodní spôsobom zodpovedajúcim ust. § 157 ods. 2 OSP, vporiadajúc sa v ňom i so všetkými právne relevantnými argumentmi odvolateľa. Zároveň rozhodne i o trovách konania, vrátane trov konania odvolacieho (§ 224 ods. 3 OSP).

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.